

Kotini on muualla

My Home is Elsewhere

By Hal Lindsey 17.3. -24

Jumala kutsui minut kauan sitten "muurinvartijaksi". Vartijoiden on oltava varuillaan vaaran merkkien suhteen. Muinaisina aikoina vartija oli kuin sotilastiedustelija, paitsi että hän ei kerännyt tietoa menemällä vihollisen maahan. Hän valvoi torneista käsin oman kaupunkinsa muurilla. Hänen työnsä oli erityisen tärkeää öisin, kun muut nukkuivat.

Myös kristityt vartijat valvovat vaaran vuoksi, mutta myös merkkejä jostakin ihanasta. Jeesus lupasi palata ja Hän sanoi, että sen ajan lähestyessä olisi tiettyjä merkkejä. Kaikki nämä merkit eivät ole negatiivisia. Hän esimerkiksi sanoi, että hänen paluutaan edeltävänä aikana evankeliumi saarnattaisiin kaikessa maailmassa. Se on positiivista!

Mutta suuri osa siitä, mitä Hän ja profeetat kertoivat meille hänen paluutaan edeltävästä ajasta, kuulostaa pelottavalta - jopa kauhistuttavalta. Muurilla olevan vartijan on katsottava ulos pimeyteen. Hänen on oltava järkkymätön. Ja rehellisesti sanottuna se voi olla masentavaa. Jos sinulla on samanlainen kutsumus, niin tiedät, mitä tarkoitan. On sydäntäsärkevää nähdä niin monien valitsevan tuhon ja tuskan tien.

Vuodesta 2020 asiat ovat muuttuneet hurjaa vauhtia. Koko maailma näyttää kouristelevan väkivaltaisen raivon vallassa. Venäläinen säämies vitsaili hiljattain, että olosuhteet olivat "ihanteelliset" ydinaseiskulle NATOa vastaan. Hänen mielestään oli hauskaa "vitsailla" kolmannen maailmansodan aloittamisesta ja kuoleman aiheuttamisesta sellaisessa

mittakaavassa, jota ei ole koskaan ennen nähty varsinkaan hänen omassa maassaan. Sen piti olla humoristista ajatella satoja miljoonia vakavasti loukkaantuneita, jotka kärsivät hirvittävästä tuskista, mutta eivät voi saada lääkärin apua. Onko joukkonälkä hauska? Ovatko säteilytetyt kaupungit hauskoja? Tälle kaverille ne Ilmeisesti ne ovat.

Oletko lukenut elämästä Haitilla juuri nyt? Näyttää, että jokainen toimittaja puhuu palavien ihmisruumiiden hajusta. Washington Post raportoi, että ihmiset eivät voi saada ruumiita pois. Niitä on aivan liikaa ja se on vaarallista työtä, koska jengit eivät aina halua, että niitä poistetaan. Valtavat määrät ruumiita mainostavat jengien voimaa. Joskus jengit polttavat ihmisiä elävältä. Suurin osa palavista ruumiista on kuitenkin seurausta siitä, että ihmiset ovat kyllästyneet mätänevän lihan hajuun ja yrittävät löytää keinon puhdistaa kadut.

Useimmille meistä tällaiset olosuhteet ovat käsittämättömiä, mutta haitilaiset elävät niissä joka päivä joka tunti. Voisin puhua Ukrainasta, Gazasta, Iranista tai siitä painajaisesta, jossa monet Afrikan kansat ja valtiot elävät. Ajattelen sitä rumuutta, jota opetetaan pienille lapsille kaikkialla maailmassa ja mitä se tekee heidän vaikutuksille alttiille mielilleen. Asiat ovat hirvittävän huonosti ja pahenevat.

Nämä asiat tuovat mieleen laulun, joka ilmestyi ensimmäisen kerran painettuna vuonna 1919, tekijä tuntematon. Laulussa sanotaan: "[Tämä maailma ei ole kotini. Olen vain kauttakulkumatalla.](#)" Se päättyy sanoihin: "En voi tuntea oloani kotoisaksi tässä maailmassa enää." Kristitylle tämä maailma ei ole koti. Täällä ollessamme meidän pitäisi tehdä hyvää, mutta meidän on ymmärrettävä, että meidät on tehty toista maailmaa varten.

Jeesus opetti, että vaikka olemme tässä maailmassa, emme ole tästä maailmasta (ks. Joh. 17:11, 14-16). Fil. 3:20 (NASB-käännöksen mukaan) sanoo: "Sillä meidän kansalaisuutemme on taivaassa, josta me myös innokkaasti odotamme Vapahtajaa, Herraa Jeesusta Kristusta." Tämä on meidän kansalaisuutemme. Odotamme innolla taivasta, mutta enemmän kuin sitä, me odotamme innokkaasti Jeesuksen saapumista. Tiitus 2:13 kutsuu sitä "autuaallisen toivon täyttymiseksi ja suuren Jumalamme ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymiseksi".

Joten kun katsot ulos yöhön, muista... päivä on tulossa.